

มีคนตาบอดคนหนึ่ง.... ไปมาหาสู่ท่านอาจารย์บ้านเกอิ เสมอๆ เมื่อตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่

วันหนึ่ง อาจารย์ เห็นว่าคนผู้นี้ควรจะได้ดวงตาเห็นธรรมเสียที ค็นั้นเมื่อคนตาบอดมาคุยอยู่ที่วัดจน ดึก บังเอิญเป็นคืนเดือนมืด ตอนลากลับบ้านท่านอาจารย์ก็ให้คนช่วยหาเทียนไขจุดไฟโคมกระดาษ ให้เดินถือ กลับบ้าน

คนตาบอดกับบอกอาจารย์ว่า “ไม่ต้องหรรอกครับ กลางคืนหรือกลางวัน สำหรับผมก็เหมือนกัน ผม สามารถถกลับเองได้ ไม่ว่ามืดหรือสว่างก็มีค่าเท่ากัน ผมชินเสียแล้ว”

อาจารย์จึงว่า “เอาไฟตามไปเถอะ ตามไปให้คนอื่นเขา ต่างหาก เขาจะได้ไม่ชนเอา”

แล้วคนตาบอดคนนั้น ก็ถือโคมเดินกลับบ้าน

พอมาถึงที่แห่งหนึ่งก็มีคนวิ่งสวนมา กำลังจะชน คนตาบอดจึงตะโกนขึ้นว่า " จะรีบไปไหนกันพ่อคุณ เธอกำลังจะชนฉันนะ ตามไฟไว้ให้แล้วมองไม่เห็นรีใจ”

แล้วก็มีเสียงตอบมาว่า “ไฟดับแล้ว เทียนของท่านไหม้หมดแล้ว”

ทันทีที่ได้ยินว่า หมดเชื้อไฟที่จะตามส่องไปได้อีก เขาก็โพล่งขึ้น

ด้วยดวงตาภายใน ณ ที่ที่ยืนอยู่นั่นเอง